

Wyrok z dnia 7 kwietnia 2004 r.

III KRS 1/04

W toku postępowania w sprawie z wniosku o wyrażenie zgody na dalsze zajmowanie stanowiska sędziego po ukończeniu 65 roku życia należy umożliwić zainteresowanemu sędziemu ustosunkowanie się do opinii sformułowanych w tej sprawie, zwłaszcza gdy są dla niego niekorzystne (§ 14 pkt 4, § 17 ust. 1, § 18 ust. 2, § 19 ust. 1 i § 20 pkt 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 grudnia 2001 r. w sprawie szczegółowego trybu działania Krajowej Rady Sądownictwa i postępowania przed Radą, Dz.U. Nr 152, poz. 1725).

Przewodniczący SSN Andrzej Wasilewski (sprawozdawca), Sędziowie SN: Katarzyna Gonera, Jerzy Kwaśniewski.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 kwietnia 2004 r. sprawy z odwołania Andrzeja S. od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 15 października 2003 r. [...], w sprawie odmowy wyrażenia zgody na dalsze zajmowanie stanowiska sędziego,

u c h y l i ł zaskarżoną uchwałę i przekazał sprawę Krajowej Radzie Sądownictwa do ponownego rozpoznania.

U z a s a d n i e n i e

Krajowa Rada Sądownictwa uchwałą [...] z dnia 15 października 2003 r., podjętą na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. Nr 100, poz. 1082 ze zm.) oraz art. 69 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.), postanowiła nie wyrazić zgody na zajmowanie stanowiska sędziego przez Andrzeja S. - sędziego Sądu Rejonowego w J. po ukończeniu przezeń 65 roku życia. W uzasadnieniu tej uchwały Krajowa Rada Sądownictwa stwierdziła w szczególności, że: „jak wynika z negatywnej opinii Kolegium Sądu Okręgowego w K. ocena dotych-

czasowej pracy sędziego Andrzeja S. budzi zastrzeżenia (ma dużą liczbę wyroków uchylonych, ilość załatwień pozostaje na przeciętnym poziomie). Również wątpliwości budzi postępowanie sędziego Andrzeja S. poza służbą na co wskazano w stanowisku Kolegium Sądu Okręgowego w K.”

W odwołaniu od powyższej uchwały Krajowej Rady Sądownictwa [...] z dnia 15 października 2003 r. sędzia Andrzej S. wniósł „o jej uchylenie oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.” W uzasadnieniu odwołania sędzia Andrzej S.:

W kwestii oceny Kolegium Sądu Okręgowego w K. dotyczącej jego dotychczasowej pracy orzeczniczej stwierdził, iż: „z analizy moich akt osobowych, z którymi to zapoznałem się w dniu 17 grudnia 2003 r. w Sądzie Okręgowym w K., wynikają wnioski odmienne” - wskazując na to, że: „w dziale akt osobowych ‘opinie’ (dział ostatni) znajduje się siedem opinii (...). Z opinii na [...] akt osobowych wynika, iż przechodząc z okręgu Sądu Wojewódzkiego w P. do okręgu Sądu Wojewódzkiego w K. posiadałem wśród sędziów najwyższy wskaźnik stabilności orzecznictwa w okręgu p. Od 1986 r. (data ostatniej o mnie opinii) do momentu rozpoznania przez Kolegium Sądu Okręgowego w K. mojego wniosku o przedłużenie służby w moich aktach osobowych nie ma dokumentów przemawiających przeciwko mnie. Negatywna opinia ‘pojawiła się’ po następnych 18 latach pracy i to dopiero podczas posiedzenia Kolegium Sądu Okręgowego w K. w dniu 26 sierpnia 2003 r. Tę negatywną opinię o mnie przedstawiły ustnie do protokołu: wizytator do spraw karnych SSO (...) i prezes Sądu Rejonowego w J. (...). Dodatkowo prezes (...) przedstawiła treść moich zeznań złożonych w charakterze świadka w sprawie [...] SR w J. - na podstawie których Kolegium orzekło, że budzi wątpliwości moje postępowanie poza służbą ‘czego dowodem jest utrzymywanie bardzo bliskich kontaktów z osobą, która niedawno była pociągnięta do odpowiedzialności przez Sąd dla Nieletnich w J.’ (...). W związku z tak postawionymi zarzutami pozwalam sobie na podważenie stanowiska Kolegium.” [...]

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 grudnia 2001 r. w sprawie szczegółowego trybu działania Krajowej Rady Sądownictwa oraz postępowania przed Radą (Dz.U. Nr 152, poz. 1725), należące do kompetencji tej Rady sprawy indywidualne, w tym sprawy dotyczące wyrażenia zgody na dalsze zajmowanie stanowiska przez sędziego, który ukończył 65 rok życia

(§ 14 pkt 4 tego rozporządzenia): „są przygotowywane na posiedzenia plenarne w zespołach w składzie 3-5 członków Rady wyznaczanych przez Przewodniczącego (...)” (§ 17 ust. 1 zdanie pierwsze - tego rozporządzenia), przy czym: „zespół ocenia w pierwszej kolejności, czy materiały sprawy są wystarczające do zajęcia stanowiska i w razie stwierdzenia braków przedstawia sprawę Przewodniczącemu celem zarządzenia ich uzupełnienia. (...)” (§ 18 ust. 2 zdanie pierwsze - tego rozporządzenia), natomiast: „w uzasadnionych przypadkach, na wniosek zespołu lub z własnej inicjatywy, Przewodniczący zaprasza, celem odbycia rozmowy w siedzibie Rady, uczestnika postępowania, prezesa właściwego sądu, sędziego wizytatora lub innego sędziego.” (§ 19 ust. 1 tego rozporządzenia), a w każdym wypadku: „w sprawach indywidualnych Rada podejmuje uchwały po wszechstronnym rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy na podstawie udostępnionej dokumentacji oraz wyjaśnień uczestników postępowania. (...)” (§ 20 ust. 1 zdanie pierwsze - tego rozporządzenia). Wynika stąd w szczególności, że w toku postępowania prowadzonego w sprawie załatwienia złożonego przez sędziego wniosku o wyrażenie zgody na dalsze zajmowanie przez niego stanowiska sędziego po ukończeniu 65 roku życia należy stworzyć zainteresowanemu sędziemu możliwość zapoznania się ze sformułowanymi w jego sprawie opiniami, aby mógł się on do nich ustosunkować, zwłaszcza w sytuacji, gdy opinie te nie są dla niego korzystne.

Tymczasem, w niniejszej sprawie sędzia Andrzej S. na poszczególnych etapach postępowania zmierzającego do rozpoznania przedstawionego przezeń wniosku o wyrażenie zgody na dalsze zajmowanie stanowiska sędziego po ukończeniu 65 roku życia nie został powiadomiony o miejscu i terminie posiedzeń właściwych organów (gremiów) procedujących w tej sprawie, a w szczególności nie został on powiadomiony: a) ani o miejscu i terminie posiedzenia Kolegium Sądu Okręgowego w K., w czasie którego przedstawione zostały przez wizytatora do spraw karnych Sądu Okręgowego w K. oraz przez prezesa Sądu Rejonowego w J. ustne (do protokołu) - ogólnie sformułowane, a przy tym lakoniczne i nieprzychylnie mu zarazem oceny, dotyczące nie tylko jego pracy zawodowej, lecz także jego postępowania poza służbą oraz zaopiniowany został jego wniosek o przedłużenie służby na stanowisku sędziego; b) ani o miejscu i terminie posiedzenia Zespołu Członków Krajowej Rady Sądownictwa powołanego do dokonania oceny i przygotowania materiałów tej sprawy na posiedzenia plenarne Krajowej Rady Sądownictwa; c) ani też o miejscu i terminie posiedzenia plenarnego Krajowej Rady Sądownictwa odbytego w dniu 15

października 2003 r., na którym Krajowa Rada Sądownictwa podjęła zaskarżoną przez sędziego uchwałę [...] w sprawie odmowy wyrażenia zgody na dalsze zajmowanie stanowiska sędziego Sądu Rejonowego w J. przez sędziego Andrzeja S. Tym samym, w toku całego postępowania prowadzonego w sprawie załatwienia złożonego przez sędziego Andrzeja S. wniosku o wyrażenie zgody na dalsze zajmowanie przez niego stanowiska sędziego w Sądzie Rejonowym w J. po ukończeniu 65 roku życia nie miał on możliwości zapoznania się ze sformułowanymi w jego sprawie opiniami, a tym samym nie miał on możliwości ustosunkowania się do nich poprzez złożenie ewentualnych wyjaśnień i to pomimo, że niekorzystne dla niego opinie sformułowane zostały w sposób ogólny, bez wskazania na konkretne okoliczności faktyczne lub dowody, które stanowiłyby ich uzasadnienie.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

=====